

University of Groningen

Annotatie bij Rechtbank Maastricht, LJN

Vols, M.

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2009

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Vols, M., (2009). *Annotatie bij Rechtbank Maastricht, LJN: BG6690 (Sluiting woning niet-drugsgelateerde overlast)*, dec. 09, 2008.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Trefwoorden

Woningsluiting wegens verstoring van de openbare orde

Wet Victoria

Niet-drugsgerelateerde overlast

Begunstigingstermijn

Domein

Burger bestuur, Openbare orde en Veiligheid

Subdomein

Woningsluiting [valt niet onder een ander subdomein]

JG-nummer

?

Kern

Sluiting van een woning op grond van artikel 174a Gemeentewet is rechtmatig wanneer uit een deugdelijk dossier blijkt dat door concrete, objectieve en verifieerbare gedragingen in de woning de openbare orde rond de woning ernstig wordt verstoord.

Essentie: Het sluiten van de woningen op grond van artikel 174a Gemeentewet is enkel mogelijk wanneer door concrete, objectieve en verifieerbare gedragingen in de woning de openbare orde rond de woning wordt verstoord. Deze verstoring moet dusdanig ernstig zijn dat de vanuit de woning veroorzaakte overlast maatschappelijk onaanvaardbare vormen heeft aangenomen en bovendien geen andere en geen minder ingrijpende middelen voorhanden zijn om de overlast in voldoende mate te kunnen bestrijden. De stelling dat sprake is van een ernstige verstoring van de openbare orde moet op een deugdelijke wijze door middel van rapportages van de politie en ambtenaren van de gemeente worden onderbouwd.

Het besluit tot sluiting dient een begunstigingstermijn te bevatten waarbinnen belanghebbenden maatregelen kunnen nemen om de ernstige verstoring van de openbare orde te stoppen.

Instantie

Rechtbank Maastricht AWB 08/1979

Datum

9 december 2008

Partijen

Uitspraak van de voorzieningenrechter van de Rechtbank Maastricht op het verzoek om voorlopige voorziening in het geding tussen [verzoeker] en de burgemeester van de gemeente Heerlen.

Wet en artikelen

Gemeentewet, art. 174a.

Samenvatting

Buurtbewoners klagen bij de burgemeester van de gemeente Heerlen over het leefgedrag van [verzoeker] en zijn medebewoonster. De omwonenden ervaren al geruime tijd stankoverlast als gevolg van “troep” rondom [verzoeker]s woning. Ook zou [verzoeker] geluidsoverlast veroorzaken door (al dan niet onder invloed van drank) ruzie te maken met zijn medebewoonster. Daarnaast speelt [verzoeker] muziek af. De burgemeester besluit, op grond van artikel 174a Gemeentewet, over te gaan tot sluiting voor twaalf maanden van [verzoeker]s woning.

De voorzieningenrechter onderzoekt uitgebreid de parlementaire geschiedenis van artikel 174a Gemeentewet. De rechter stelt dat de wetgever in de eerste plaats heeft beoogd met artikel 174a

Gemeentewet de burgemeester een instrument in handen te geven ter bestrijding van drugsoverlast vanuit woningen. Gedurende parlementaire behandeling is het doel van de sluitingsbevoegdheid uitgebreid. De rechter stelt dat ook niet drugsgerelateerde overlast, die de veiligheid en gezondheid van de mensen in de omgeving van de woning zou bedreigen, de inzet van artikel 174a Gemeentewet kunnen rechtvaardigen.

De voorzieningenrechter stelt dat een sluiting van een woning aan de eisen van artikel 8 EVRM moeten voldoen. Voor de sluiting moet een zwaarwegende maatschappelijke behoefte, een *pressing social need*, aanwezig zijn. Daarnaast moet de sluiting voldoen aan de vereisten van proportionaliteit en subsidiariteit.

Woningsluiting is enkel mogelijk wanneer door concrete, objectieve en verifieerbare gedragingen in de woning de openbare orde ernstig rond de woning wordt verstoord. Deze verstoring moet gepaard gaan met maatschappelijk onaanvaardbare overlast. Daarnaast moeten geen andere en geen minder ingrijpende middelen voorhanden zijn om de overlast in voldoende mate te kunnen bestrijden.

Uit het overgelegde dossier blijkt niet dat sprake is van de vereiste ernstige verstoring van de openbare orde rondom de woning. In het dossier zijn geen op ambtseed of –belofte opgemaakte politierapportages of rapportages van ambtenaren van de gemeente Heerlen opgenomen.

Daarnaast bevat het besluit geen begunstigingstermijn, zoals vereist in artikel 174a lid 4 Gemeentewet, waarbinnen verzoeker maatregelen mag treffen om de verstoring te beëindigen. Dat [verzoeker] de facto een termijn geboden is van vier weken doet aan de onrechtmatigheid van het besluit niets af.

De voorzieningenrechter wijst het verzoek tot het treffen van voorlopige voorziening toe. (MV)

Noot:

De sluitingsbevoegdheid neergelegd in artikel 174a Gemeentewet, ook wel de wet Victoria genoemd, was bij de invoering in 1997 voornamelijk bedoeld om drugsgerelateerde overlast rondom woningen aan te pakken (zie *Kamerstukken II* 1996/1997, 24 699, nr. 6; *Kamerstukken II* 1995/1996, 24 699, nr. 13, p. 18) . In de jurisprudentie na 1997 is te zien dat burgemeesters de sluitingsbevoegdheid uit Victoria ook voornamelijk gebruiken om drugsgerelateerde overlast te bestrijden (zie bijvoorbeeld ABRvS 10 juli 2002, *AB* 2003, 97 m. nt. J.G. Brouwer & A.E. Schilder).

Burgemeesters hebben sinds 2007, dankzij de uitbreiding van artikel 13b Opiumwet, de mogelijkheid hebben om woningen vanwege drugshandel te sluiten. Door deze wijziging lijkt het of Victoria een dode letter in de wet geworden is, want een sluiting op deze grondslag vereist dat de burgemeester aantoonde dat gedragingen in de woning een ernstige verstoring van de openbare orde rondom de woning hebben veroorzaakt (zie bijvoorbeeld M.A.D.W de Jong, ‘De burgemeester als misdaadbestrijder: reddingsboei of dwaallicht?’, in: Rogier e.a, *Bestuursrechtelijke aanpak van criminaliteit en terrorisme*, VAR-reeks 138, Boom: Den Haag 2007, pp. 91-92).

Dit is mijns inziens onterecht. Ten eerste blijft Victoria een rol houden in de bestrijding van bepaalde drugsgerelateerde overlast (die niet gerelateerd is aan drugshandel), zoals overlast veroorzaakt door drugsgebruik. Ten tweede zullen burgemeesters niet-drugsgerelateerde overlast rondom woningen proberen aan te pakken met Victoria. In de gepubliceerde jurisprudentie was eerder slechts één voorbeeld te vinden. (zie Vz. Rb. Groningen 4 maart 2003, *AB* 2003, 181 m. nt. J.G. Brouwer). Deze sluiting in Heerlen is een andere voorbeeld van een woningsluiting waar geen sprake is van drugsoverlast.

Gezien de inbreuk op het huisrecht moet aan strenge voorwaarden worden voldaan om tot sluiting over te gaan. Er moet sprake zijn van een, door een gedraging in de woning veroorzaakte, ernstige verstoring van de openbare orde rondom de woning, die gepaard gaat met overlast vergelijkbaar met drugsoverlast. Deze overlast moet een gevaar vormen voor de veiligheid en gezondheid van de leefomgeving rondom de woning. Daarnaast moet de sluiting voldoen aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. Tijdens de parlementaire geschiedenis werd echter gesteld dat ook de bestrijding van andere soorten overlast onder het bereik van Victoria konden vallen. Gedacht werd aan overlast door wapenhandel en prostitutie. Duidelijk werd gesteld dat geluidsoverlast niet met Victoria kon worden bestreden. Deze eisen werden, onder druk van de Eerste Kamer, door het ministerie van Binnenlandse Zaken bekend gemaakt aan de burgemeester middels een circulaire (Zie *Kamerstukken II* 1995/1996, 24 699, nr. 13, pp. 18-20; Circulaire Staatssecretaris Van de Vondervoort: 16 april 1997, kenmerk EA97/U8894). Deze vereisten zijn onlangs bevestigd in antwoord op Kamervragen (zie *Kamerstukken II* 2007-2008, Aanhangsel, pp. 7203-7204).

De voorzieningenrechter spreekt zich niet uit of er is dit geval sprake is van de vereiste ernstige verstoring van de openbare orde en overlast. Hij stelt enkel dat de verstoring niet blijkt uit het aangeleverde dossier. Naar mijn mening kan in deze zaak echter, ook wanneer [verzoeker]s gedragingen wel door middel van een deugdelijk dossier hadden kunnen worden aangetoond, niet aan de vereisten voor woningsluiting worden voldaan. Tijdens de parlementaire behandeling van Victoria is duidelijk gesteld dat de aanpak van geluidsoverlast, waar het in deze zaak over gaat, niet onder het bereik van Victoria valt. Bovendien is het zeer de vraag of de sluiting voldoet aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit.

De voorzieningenrechter merkt terecht op dat artikel 174a lid 4 Gemeentewet de burgemeester verplicht een begunstigingstermijn te bieden aan belanghebbenden. Volgens artikel 174a lid 4 mag in spoedeisende gevallen hiervan worden afgeweken, maar in ABRvS 10 juli 2002, *AB* 2003, 97 m. nt. J.G. Brouwer & A.E. Schilder is vastgesteld dat de voorzienbaarheidseis meebrengt dat er – misschien met uitzondering van drugsoverlast – steeds een begunstigingstermijn moet worden geboden (zie ook Vz. Rb. Leeuwarden 3 december 2004, *LJN*: AR8583). Het niet bieden van een begunstigingstermijn tast de rechtmatigheid van het sluitingsbesluit aan. De begunstigingstermijn is niet bedoeld om de belanghebbende enkel de mogelijkheid te bieden om zelf de woning te sluiten. Belanghebbenden dienen maatregelen te kunnen treffen om de verstoring van de openbare orde te beëindigen.

Zie voor een uitgebreide bespreking en evaluatie de wet Victoria het rapport 'M. Vols & A. de Jonge, *Overlast en verloedering. Evaluatie Wetten Victoria & Victor*, VROM-inspectie 2009'. (MV)

Vindplaats

LJN-nr. BG6690